

Problemerne i naturen er helt overskuelige, hvilket jeg er blevet helt overbevist om ved udvalgets studietur til Vorsø i Horsens Fjord sidste sommer. De danske jægere har ikke bedt om jagttid på skarven. Der er ikke engang nogen, der vil jage dem på ordentlig jægervis. Tilbage er kun de, der vil jage dem af lyst til at skyde fugle.

Forslaget er efter min opfattelse en direkte hån mod danske jægere og ordentlig jægermoral. Derimod skal det erkendes, at der er problemer af økonomisk art for nogle bundgarnsfiskere af økonomisk art. Derfor er SF klar til at lave en særlig støtteordning til de bundgarnsfiskere, der er plaget af skarven.

Vi er meget interesseret i at fremme udviklingen af fangstredskaber, der kan holde skarven ude. Hvis de eksisterende midler ikke er tilstrækkelige, er vi villige til at se på det under udvalgsarbejdet.

SF afviser altså det samlede forslag og hele tankegangen bag det, men vi vil godt benytte forslaget til noget helt andet, nemlig til at undersøge mulighederne for at hjælpe bundgarnsfiskerne noget mere, end de bliver i dag, både når det gælder fiskeredskaber, og når det gælder en økonomisk erstatning på grund af omfattende skarvplager.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg skal ikke kommentere enkelthederne, blot var jeg noget forundret over, at det blev hævdet heroppe fra Folketingets talerstol, at der ikke var nogen, der jagede skarven på ordentlig vis.

Altså det at gå på jagt på ordentlig vis er vel, at man nedlægger et bytte, rammer det og bagefter bruger det i sin husholdning. Det foregår rent faktisk mange steder i Danmark.

Jeg vil spørge, om SF hermed kritiserer den form for skarvjagt, der foregår, og hvor den er fuldt lovlig. Er der problemer med den, som vi ikke er vidende om? Er der ulovligheder, vi ikke kender til, så vil jeg gerne høre om dem.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg vil gerne tilslutte mig det synspunkt, at skarven som jagtobjekt ikke er specielt interessant. Det er jo heller ikke det, forslaget går på. Det er jo ikke derfor, vi kommer med forslaget. Forslaget sigter alene på at have nogle redskaber i hånden, der kan sikre en reduktion af skarvbestanden, fordi den belaster nogle

erhvervsgrupper og noget natur og nogle områder for voldsomt.

Det er det, det går ud på. Selv som inkarneret jæger må jeg sige, at den er ganske uinteressant som jagtobjekt. Jeg kan på en måde følge Vildtforvaltningen, men nu mener jeg ikke, at vi skal tage Vildtforvaltningens måde at håndtere sager på op her i Folketingssalen; det har vi jo lagt ud til dem, så lad os holde dem uden for murene her. For jeg fornemmer med den sammensætning, der er i Vildtforvaltningsrådet, at der er, for nu at referere til pkt. 3 i beslutningsforslaget, nok så meget put and take i Vildtforvaltningsrådet: Hvis biologerne får det, så får vi det. Og det er det, jeg forstår ved put and take i den forbindelse. Så lad dem nu hvile, og lad dem nu bare forhandle uden for murene her, og lad os konkret forholde os til det foreliggende forslag, hvor vi ønsker nogle bedre muligheder for at kunne regulere bestanden.

Keld Albrechtsen (EL):

Da også Enhedslistens skarvordfører er forhindret i at være til stede, skal jeg sige et par ord.

For Enhedslisten er det målet, at skarv og mennesker skal leve sammen i god samdrægtighed. Det er selvfølgelig sådan, at skarven kan være lidt provokerende. Men i Indien har de tigre, og i Afrika har de elefanter, og det giver alt sammen store problemer – meget større problemer, end vi har med skarven. Alligevel kræver vi, at de bevarer deres elefanter, og at de bevarer deres tigre.

Desuden kan man ikke beskyldte skarven for alle de ulykker, der sker. At skarven findes ved Limfjorden, er ikke årsagen til de problemer, der er i Limfjorden. Det er snarere sådan noget som næringsstofforureningen, der har skylden her. Døde træer i skarvkolonier er heller ikke et problem, de er jo en del af naturen, sådan som den nu går sin gang.

Når skarven hugger fisk fra fiskenettene, er det et problem, som man gerne vil gøre noget ved, siger man. Og i bemærkningerne er der henvist til en rapport om Brændegård Sø på Fyn, hvor man angiveligt vil fremstille skarven som den store miljøsynder. Intet kunne være mere forkert, netop i Brændegård Sø-sagen har det vist sig, at skarven har forbedret søens miljøtilstand.

Sagen er, at vandet trods et langt større indhold af næringsstoffer er blevet klarere, og at sigtbarheden er blevet større, så man kan se dybere ned i søen. Det skyldes faktisk, at skar-